

„Tudom, hogy feltámadok!”

A húsvéti időszak vasárnapi evangéliumai újabb és újabb részlettel egészítik ki a feltámadás rendkívüli élményét. Szinte napról napra, sőt óráról órára követhetjük az eseményeket. Biztosan nehéz lenne összeszámolni, hogy a Máté, Márk, Lukács és János evangéliumaiból kibontakozó eseménysorozat hányszor hangozhatott el szóban a szemtanúk szájából, míg végül az evangélista apostol, vagy egy-egy apostol evangéliumszerző tanítványa le nem írta, úgy, ahogy átélte vagy ahogy hallotta mesterétől. Akkor a lelkesedéssel írnak erről a szent írók, hogy nyilvánvaló, ez életük legfontosabb időszaka, aminek minden perce emlékezetükbe vésődött. Olyan ez, mint amikor a gyerekek beszélgetik el születésük élményét a szüleikkel újra és újra egészen addig, amíg ez saját élményükké nem válik. A négy evangélium húsvéti eseményeit sorban elolvassva tényleg egyre árnyaltabb képet kapunk a feltámadás utáni órák, napok eseményeiből. Kivel találkozik a feltámadt Úr, hogyan vigasztalja az üres sírnál Mária Magdolnát, hogyan találkozik az emmauszi tanítványokkal, mi történik aztán annál a háznál, ahol bezárkózik a Tizenegy. Utána pedig Tamás kételkedését láthatjuk a szent olvasmányban, illetve a feltámadás utáni vasárnap történt eseményt, Tamás nevezetes találkozását Jézussal. A feltámadás eseményei a néhány évvel később Krisztus egyházához csatlakozott Pál apostol előtt is ilyen részletességgel voltak ismertek: *„Megjelent Péternek, majd a tizenkettőnek. Később egyszerre több mint ötszáz testvérnek jelent meg, ezek közül a legtöbben még élnek, néhányan azonban már meghaltak. Azután Jakabnak jelent meg, majd az összes apostolnak. Utánuk pedig, mint egy elvetéltnek, megjelent*

nekem is.” (1Kor15,5-8) Szent Pál ebben, a korinthusi keresztényeknek írt levelében nevezi hitünk kulcskérdésének a feltámadásba vetett hitet: *„Ha nincs feltámadás, akkor Krisztus sem támadt fel. Ha pedig Krisztus nem támadt fel, nincs értelme a mi tanításunknak, s nincs értelme a ti hiteteknek sem. De Krisztus feltámadt a halálból elsőként a halottak közül.”*

A mai evangéliumi részben Lukács is a feltámadás valóságára hívja fel a figyelmünket. Jézus megjelenik a tanítványok előtt, de nem mint szellem vagy egy álomkép, hanem valóságos, tapintható alakban, amit az bizonyít, hogy megmutatja szörnyű sebeit, kezén és lábán a szegek nyomait, valamint előttük étkezik, mint egy az élők közül.

Mi, Jézus kései követői hitvallásunkkal minden vasárnap kijelentjük a szentmisében, hogy hisszük a test feltámadását. A lukácsi részlet sokat elárul arról, hogy miben remélhetünk: valóban feltámadunk, még akkor is, ha testünket porrá törlik, még akkor is, ha rég az enyészeté leszünk, még akkor is, ha földi ember már nem emlékezik ránk. Nagybőjt kezdetén meghintettek minket a virágvasárnapi barka hamvával. Abból a hamuvá égetett barkából többet már nem lesz virágos vessző, de mi, Krisztus-hívők, történjen bármi holt testünkkel, Isten kegyelme által újra virágos életre ébredünk.

*„Krisztus feltámadott!
Halál fején tapodott,
Égbe utat mutatott,
Tudom, hogy feltámadok!
Feltámadt Krisztus!”*

Géczy Árpád

Búcsú Ács Ferencről

Húsvét keddjén kísértük utolsó útjára a 80 éves korában váratlanul eltávozott biai születésű intarzia- és fafaragó művész, Ács Ferencet. Ács Ferenc alkotása a biai templomban elhelyezett 14 stációkép, illetve az ambót díszítő Feltámadt Krisztus-ábrázolás. A Keresztvitel – biai kálváriaképek című könyvecskében dr. Gomola György így méltatta a művészt:

„Bián született, 1937. március 29-én. Gyermekkorában nagyon tehetséges rajzolónak látták, azonban nem a művészi pálya várta. Született tehetségét a Dési Huber Körben fejlesztette tovább, a fa megmunkálása vált művészi elképzelései eszközévé. Előbb égetéssel dolgozott, majd a faintarzia mesterévé vált. Táblaképein templombelsők, tájak, virágok jelenítik meg az általa szinte feltámasztott és megelőzően a szecesszióban még élt műfajt. (...)

Először önálló kiállítása 1984-ben nyílt. Azóta és különösen az utóbbi években féldomborműű faragott táblaképeivel tűnt föl, ennek a művészeti korszaknak kiemelkedő és színvonalában stílusváltásnak is tekinthető alkotása

az 1993-ban elkezdett és 1994 tavaszán befejezett Keresztvitel-sorozat. Tizennégy stációs képsorozat drámai megjelenítéssel és emelkedett arc- és történetábrázolással szemlélteti Krisztus Urunk magalázását, megkínzását és megölését.

Ács Ferenc érzékeny művésze segítségével teremtette meg a Keresztvitel sorozatában az Úr szenvedésének stációit, megváltásunk útját. A faragott Keresztvitel-sorozat stációit Bián, Ács Ferenc szülőföldjén lévő római katolikus templomban helyezik el és szentelik föl 1994 húsvétján. Művészi sorozatával nemcsak az egyházi ihletésű művészet,

hanem az egyetemes és ennek részeként a magyar kultúra is gazdagodott.”

Ács Ferenc munkája előtt már közel negyed évszázada imádkozzuk végig Jézus szenvedésének állomásait. Bár a képek alkotójától el kellett búcsúznunk, biztosak lehetünk benne, hogy értékes munkája még hosszú nemzedékeken keresztül segíti a szemlélődő imádságot Jézus szenvedéstörténetén. Nyugodjon békében!

G. Á.

Instant katekézis

A föltámadás (gör. *anasztaszisz*, lat. *resurrectio*): 1. A szó hétköznapi értelmében a személy tevékenysége: 'fölkelni a földről', 'álomból fölébredni', 'nyilvánosság elé lépni'. 2. Élettanilag a föltámasztás eredménye, visszatérés a halálból: a holt test újjáéledése az élet folytatására. Nem szabad összetéveszteni a klinikai halál állapotából való visszatéréssel, ami a természet rendjében történik, a föltámadás viszont isteni erőt tételez föl. 3. Teológiailag a föltámadás eszkatologikus esemény:

Isten természetfölötti beavatkozása által az emberi lélek újjáteremtett testet ölt, és megkezd az örök életet a mennyországban vagy a pokolban. Ilyen értelemben a föltámadás először Jézus Krisztusban valósult meg, másodikként a Boldogságos Szűz Mária lett a föltámadás részese (Mária mennybevétele). Az utolsó ítélet napján minden ember föltámad (halottak föltámadása). A föltámadás szimbolikus madara a fönix.

Aki szépen énekel...

Krisztus föltámadt! Alleluja! Valóban föltámadt! Alleluja! Csupa öröm, tűz és ragyogás a húsvéti időszak! A mi Urunk, aki oly sokat szenvedett legyőzte a halált! Alleluja! Ezért örvend a szívünk, és ujjongó dalt énekel az ajkunk. Alleluja!

És bizony, valóban méltó, hogy Krisztusnak dicséretet zengjünk, hiszen azért lett emberré a második Isteni Személy, hogy nekünk megnyissa a mennyország ajtaját.

Máté evangélista örömhírének 25. fejezetében fogalmazza meg, kik is számíthatnak arra, hogy bekerülnek a mennybe, ahol Urunk Jézus ül Atyja dicsőséges jobbján. Mert aki enni ad az éhezőnek, inni a szomjazónak, befogadja az idegent, felruhazza a ruhátlant, meglátogatja a beteget, és fölkeresi a börtönben sínylődőket, tehát a nélkülözöben is meglátja Krisztust, és segíti is őt lehetőségeihez mérten, az ténylegesen is megvalósítja életében a szeretet parancsát.

S nekik azt mondja az Úr: „Jertek, Atyám áldottai, vegyétek az országot, mely nektek készítettett a világ kezdetétől” (Éneklő Egyház, húsvéti introitus).

Adja meg a jó Isten, hogy egykor mindannyian vele együtt örvendhessünk a mennyországban, és szüntelenül zengjük a hála és Istendicséret énekét! Ámen. Alleluja!

Szalai Péter

Gondolatok az Eucharisziáról

Gyermekem, ne félj! Nézz rám, és nézd meg sebeimet! Látod, már nem fájnak! Feltámadtam, veled vagyok! Veled maradok, és nem hagylak el! Tudom, megrémültél... Nem értetted, mi miért történik. De

most már megnyugodhatsz. A gonoszság nem győzött!

Tudom, megrémültél, és talán eszedbe jutott saját kereszted is! Tudom, hogy nehéz! De ne aggódj, mert én segíték cipelni azt! Ne gondold, hogy egyedül vagy; én soha nem hagylak el! Kérlek, nézz rám, és töröld le a bánat könnyeid! Add át nekem, amit nem bírsz cipelni! Úgy érzed, nincs

kiút? Hadd segítsék...! De azt se feledd, hogy bármily nehéz a kereszted, csak erősebb leszel általa!

Jöjj, hadd töltsenek be! Látod, itt maradtam veled a tabernákulumban! Itt vagyok, s csak rád várok.

Kérlek, adj nekem helyet a szívedben! Szomorú vagyok, amikor azt látom, hogy a te szívedben számodra fontosabb vendégeket hívtál be! Jöjj, engedd, hogy átalakítsalak! Jöjj, szólj hozzám! Én meghallgatlak! Ismerem minden gondodat, nehézségedet, küzdelmeidet. Segítenék... Engeded? Mondja az Úr...

Verskáporna 14.

Az Isteni Irgalmasságról

2000. április 30-án, húsvét 2. vasárnapján avatta szentté Boldog II. János Pál pápa Fausztina nővért. Fausztina nővér 1905-ben született a Łódź melletti Głogowiec faluban Stanisław Kowalski és felesége, Marianna tízgyermekes családjának harmadik gyermekeként. Húszévesen lépett az Irgalmasság Anyja Nővéreinek Kongregációja szerzetesrendbe. Naplója szerint magánkinyilatkozásban Jézus ezt mondta neki:

„Őszövségi népemhez prófétákat küldtem villámokkal és mennydörgésekkel. Ma téged küldök az egész emberiséghez Irgalmasságom üzenetével. Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, hanem meg akarom gyógyítani, és irgalmas szívemre szorítani” (1588).“

Fausztina nővér 1938. október 5-én halt meg 33 évesen. II. János Pál pápa egy audiencián mondta:

Isten megszólított bennünket boldog Faustina Kowalska nővér lelki gazdagságán keresztül. Ő adta át a világnak az Isteni Irgalmasság nagy üzenetét és arra biztat minket, hogy teljesen hagyatkozzunk rá a Teremtőre. Isten különös kegyelmet adott neki, hogy megtapasztalja az ő irgalmát misztikus élmények és a kontemplatív ima rendkívüli adományán keresztül. Boldog Fausztina nővér, köszönöm neked, hogy újra felidézted a világnak az Isteni Irgalmasság nagy titkát. Ezt a „megrázó misztériumot”, az Atya kimondhatatlan titkát, amelyre oly nagy szüksége van ma az embernek és az egész világnak.

Részlet Szent Fausztina naplójából amiben Jézus kéri:

Azt kívánom, hogy legyen az Irgalmasságnak ünnepe. Azt kívánom, hogy a képet (az Irgalmas Jézus képét) húsvét után az első vasárnapon ünnepélyesen áldják meg! Ez a vasárnap legyen az irgalmasság ünnepe!” (Napló 49.) „...Azt kívánom, hogy az irgalmasság ünnepe menedék és menekvés legyen minden lélek, de főleg a szegény bűnösök részére” (Napló 699.) Ezen a napon megnyílik irgalmam mélysége, (...) Az a lélek aki gyónáshoz és szentáldozáshoz járul teljes bűnbocsánatot nyer, és mentesül a büntetés alól.”

A szentté avatáskori homíliájában II. János Pál pápa így szólt:

Jézus megmutatta övéinek kezét és oldalát, vagyis a szenvedés sebeit, mindenekelött

azonban SZÍVÉNEK SEBHELYÉT, AZT A FORRÁST, AHONNAN AZ IRGALOM NAGY FORRÁSA FAKAD ÉS AZ EMBERISÉGRE ÁRAD. EBBŐL A SZÍVBŐL FAUSZTINA NŐVÉR KÉT FÉNYSUGARAT LÁT, AMELYEK MEGVILÁGÍTJÁK AZ EGÉSZ VILÁGOT.

A pápa a továbbiakban úgy rendelkezett, hogy húsvét 2. vasárnapja az egész Egyházban az ISTENI IRGALMASSÁG VASÁRNAPJA nevet viselje.

Bizonyára nem véletlen, hogy a kereszténység legnagyobb ünnepét és lényegét követő vasárnapot, a húsvét utáni első vasárnapot jelölte ki a pápa az Isteni Irgalmasság vasárnapjává. A bűn legszörnyűbb büntetése nem a polgári ítékezés által kiszabott büntetés, hanem a mardosó lelkiismeret. Nem véletlenül foglalkoztak sokat a nagy írók, költők is a bűntudat ábrázolásával. Visszatérő motívum, amikor a mardosó lelkiismeret kergeti örületbe a bűnös lelket. Shakespeare Lady Macbethje próbálja önkívületi állapotban megtisztítani a kezét a rajta általa látott vérfolttól, miután megölték a királyt, és hűséges barátjukat:

„Here’s the smell of the blood still: all the perfumes of Arabia will not sweeten this little hand. Wash your hands, put on your nightgown; look not so pale.—I tell you yet again, Banquo’s buried; he cannot come out on’s grave. To bed, to bed! there’s knocking at the gate: come, come, come, come, give me your hand. What’s done cannot be undone.—To bed, to bed, to bed!”

Csiki Gergely fordításában:

„Itt mégis érzik a vérszag. Arábiának minden illatszere sem édesíti meg e kis kezét! Mosd meg kezeidet. Ölts hálóköntöst. Ne légy oly halovány. – Újra mondom, Banquo el van temetve: nem jöhet vissza sírjából. Ágyba, ágyba, kopognak a kapun. – Jer, jer, jer, jer, add kezedet! – A tettet nem tetté nem tehetjük. Ágyba, ágyba, ágyba.”

Arany János gyönyörűséges balladájában is a lelkiismeret furdalás láttatja Ágnes asszonyt a vérfoltot a lepelben. A bíróság is visszavonult, mert belátta, nincs nagyobb büntetés a lelkiismeret vádoló tekinteténél.

Ezért került ilyen fontos helyre az Isteni Irgalmasság vasárnapja. Jézus leple is véres lett, vére által váltotta meg a világot. Van, ahova letehetjük megbánt bűneinket, van bűnbocsánat.

Arany János: Ágnes asszony

Ágnes asszony a patakban
Fehér lepedőjét mossa;
Fehér leplét, véres leplét
A futó hab elkapdossa.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Odagyúl az utcagyermek:
Ágnes asszony, mit mos kelmed?
„Csitt te, csitt te! csibém vére
Keveré el a gyoölcs leplet.”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Összefutnak a szomszédnők:
Ágnes asszony, hol a férjed?
„Csillagom, hisz ottbenn alszik!
Ne menjünk be, mert fölélbred.”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Jön a hajdu: Ágnes asszony,
A tömlőcbe gyere mostan.
„Jaj, galambom, hogy' mehetnek,
Míg e foltot ki nem mostam!”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Mély a börtön: egy sugár-szál
Odaféni alig képes;
Egy sugár a börtön napja,
Éje pedig rémtül népes.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Szegény Ágnes naphosszanta
Néz e kis világgal szembe,
Néz merően, - a sugárka
Mind befelé egy fél szembe.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Mert, alighogy félre fordul,
Rémek tánca van körülé;
Ha ez a kis fény nem volna,
Úgy gondolja: megőrülne.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Ím azonban, időtelve,
Börtönének zárja nyílik:
Ágnes a törvény előtt
Megáll szépen, ahogy illik.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Öltözetjét rendbe hozza,
Kendőjére fordít gondot,
Szőghaját is megsimítja
Nehogy azt higgyék: megbomlott.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Hogy belép, a zöld asztalnál
Tisztes öszek ülnek sorra;
Szánalommal néznek ő rá,
Egy se mérges, vagy mogorva.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

„Fiam, Ágnes, mit miveltél?
Szörnyű a bűn, terhes a vád;
Ki a tettet végrehajtá
Szeretőd ím maga vall rád.”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

„Ő bitón fog veszni holnap,
Ő, ki férjedet megölte;
Holtig vizen és kenyéren
Raboskodva bűnhődöl te.”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Körültekint Ágnes asszony,
Meggyőződni ép eszérül;
Hallja a hangot, érti a szót,
S míg azt érti: „meg nem örül.”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

De amit férjéről mondtak
A szó oly visszásan tetszik;
Az világos csak, hogy őt
Haza többé nem eresztik.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Nosza sírni, kezd zokogni,
Sűrű zápokönyve folyván:
Liliomról pergő harmat,
Hulló vizgyöngy hattyu tollán.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

„Méltóságos nagy uraim!
Nézzen Istent kegyelmeitek:
Sürgetős munkám van otthon,
Fogva én itt nem ülhetek.”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

„Mocsok esett lepedőmön,
Ki kell a vérfoltot vennem!
Jaj, ha e szenny ott maradna,
Hová kéne akkor lennem!”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Összenéz a bölcs törvényszék
Hallatára ily panasznak.
Csendesség van. Hallgat a száj,
Csupán a szemek szavaznak.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

„Eredj haza, szegény asszony!
Mosd fehérre mocskos lepled;
Eredj haza, Isten adjon
Erőt ahhoz és kegyelmet.”
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

S Ágnes asszony a patakban
Lepedőjét újra mossa;
Fehér leplét, tiszta leplét
A futó hab elkapdossa.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Mert hiában tiszta a gyoölcs,
Benne többé semmi vérjel:
Ágnes azt még egyre látja
S épen úgy, mint akkor éjjel.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Virradattól késő estig
Áll a vízben, széke mellett:
Haj zilálja rezgő árnyát,
Haja fűrtét kősza szellet.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Holdvilágos éjjelenkint,
Mikor a víz fodra csillog,
Maradozó csattanással,
Fehér sulyka messze villog.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

És ez így megy évről-évre;
Télen-nyáron, szünet nélkül;
Harmat-arca hő napon ég,
Gyöngye térde fagyban kékül.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

Őszbe fordul a zilált haj,
Már nem holló, nem is ében;
Torz-alakú ránc verődik
Szanaszét a síma képen.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

S Ágnes asszony a patakban
Régi rongyát mossa, mossa -
Fehér leple foszlányait
A szilaj hab elkapdossa.
Oh! irgalom atyja, ne hagyj el.

(Kerkovits G.)

Naptár

- A szentmise minden vasárnap 8-kor és fél 10-kor kezdődik.
- Hétköznap kedd és péntek este 6-kor van szentmise templomunkban.
- Pénteken este szentségimádást tartunk a templomban.
- Szerda reggelente fél 9-kor zsolozsmát imádkozunk a templomban.
- A templomi énekkar csütörtökönként 18 órakor próbál a plébánián. A gitáros kórus hétfőnként fél 8-kor tartja próbáit. Szeretettel várjuk az énekelni szeretőket.
- Fogadóórák időpontjai: hétfő:15–18.30; kedd, péntek: 16–17.00.
- Egyházi hozzájárulást csekken, illetve átutalással is lehet fizetni. A Biai Római Katolikus Egyházközség számlaszáma: **11101002-75013774-36000001**.
- A Biai Szent Anna Karitatív Alapítvány számlaszáma: **10400463-50526774-83901001** (K&H Bank Zrt.).

Bibliai rejtvény

A feltámadt Jézus szavai

Kinek mondja Jézus feltámadása után ezeket a mondatokat?

1, Szeretsz engem?

2, Asszony, miért sírsz?

3, Késedelmes szívűitek!

4, Békesség nektek!

5, Ne légy hitetlen, hanem hívő!

A megfejtést névvel ellátva a sekrestyében adják le május 6-ig! A helyes megfejtők között értékes könyvet sorsolunk ki a Szent Anna Alapítvány támogatásával. Az előző szám helyes megfejtése: 1. b; 2. c; 3. e; 4. a; 5. d

Kérjük, rendelkezzen adója 1%-áról!

**A Magyar Katolikus Egyház
kódszáma: 0011**

**A Biai Szent Anna Karitatív
Alapítvány száma:
18688973-1-13**

Készülünk a szentmisére!

A szentmisék olvasmányai (húsvét 2. vasárnap – húsvét 6. vasárnap)

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
Ápr. 8.	ApCsel 4,32-35	1Jn 5,1-6	Jn 20,19-31
Ápr. 15.	ApCsel 3,13-15.17-19	1Jn 2,1-5a	Lk 24,35-48
Ápr. 22.	ApCsel 4,8-12 Zsolt 117	1Jn 3,1-2	Jn 10,11-18
Ápr. 29.	ApCsel 9,26-31	1Jn 3,18-24	Jn 15,1-8
Máj. 6.	ApCsel 10,25-26.34-35.44-48	1Jn 4,7-10	Jn 15,9-17

Felelős kiadó: a Biai Egyházközség Képviselő-testülete
Szerkesztőbizottság: Géczy Árpád, dr. Kerkovits Gábor, Szalai Péter
www.biaikatolikus.hu • E-mail: biaiforras@gmail.com
Tördelés: Horváth Árpád • Sokszorosítás: Krónikás Bt.
Következő lapzárta: 2018. május 6.